

گپ

محمدی:

حرف‌های ناگفته‌ای در تئاتر هست

سحر آزاد

■ بابک محمدی، کارگردان تئاتر اعتقاد دارد مدیران تئاتر کشور باید هنرمندان را به خود جذب کنند تا یک رابطه دو طرفه ایجاد و حرف‌هایی که ناگفته مانده است، زده شود.

■ **«نمایش «امام پی پی» در چه وضعی است؟**

از پنجشنبه، ۳۰ تیر این نمایش روی صحنه رفت. این نمایش با اجرای مریم سعادت است و دوست دارم برای یک الی دو سال ادامه داشته باشد. اولین اجرای ما در فرهنگسرای ارسباران بود و برای دومین بار آن را به خانه هنرمندان می‌بریم. در سنت اروپا مرسوم است که متن‌های یک نفره به مدت ۱۰ الی ۲۰ روز اجرا می‌شود و ادامه پیدا می‌کند. من هم دوست دارم این کار را در ایران روح دهم. برنامه ما این است که هر وقت زمان کار سعادت خالی بود، اجراها را ادامه دهد. دکور را هم طوری درست کردیم که به راحتی بتوان آن را به شهرستان منتقل کرد.

■ **«الان تعامل میان هنرمندان و مسوولان دولتی چگونه است؟**

چند وقت قبل گله‌هایم را از نحوه مدیریت اعلام کردم. الان دوست دارم بگویم چرا افراد بیشتری مانند سرسنجی که تئاتر را دوست دارند و در این زمینه تجربه دارند، به عنوان مدیر انتخاب نمی‌شوند؟ باید به افراد اینچنینی امکان و بودجه بدهند و هنرمندان هم می‌توانند به چنین شخصی تکیه کنند. در این صورت نتیجه کار، مثبت می‌شود. هنرمندان نیز دوست دارند با این افراد همکاری کنند و به این نحو می‌توان تحولی در کونه مدت در تئاتر ایران ایجاد کرد.

■ **«مهم‌ترین مشکلی که مدیران تئاتر باید به آن توجه کنند چیست؟**

مدیران هنری باید با هنرمندان رابطه شخصی برقرار و آنها را جذب خود کنند تا یک اعتماد دو طرفه میان آنها به وجود بیاید. اعتماد، پشت درهای بسته ایجاد نمی‌شود. مدیر کل مرکز هنرهای نمایشی فرد شایسته‌ای است ولی باید دست او را باز گذاشت و به او اختیار داد تا اقدامات بیشتری انجام دهد.

■ **«این اعتماد و رابطه دو طرفه الان وجود دارد؟»** به صورت ایده‌آل وجود ندارد. همیشه حرف‌های ناگفته‌ای در فضای هنری تئاتر وجود دارد و افراد یک‌جور می‌هندیگر را تحمل می‌کنند. هنرمندان یک‌سری انتظاراتی دارند که در مقابل مدیران، قدرتی برای پاسخگویی به آن ندارند و باید روشنگری در این زمینه صورت بگیرد و با برگزاری جلسات گفت‌وگو یک فضای کار درست به وجود آورد.

خبر آخر

طریق بسمل شدن مجوز نگر فت

■ **سایت ۲۴:** بعد از سال‌ها انتظار در اداره کتاب وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی، تکلیف رمان جنگی دولت آبادی مشخص شد. آخرین رمان محمود دولت‌آبادی با نام «طریق بسمل شدن» که درباره جنگ تحمیلی هشت ساله ایران با عراق است از وزارت ارشاد مجوز نگرفت. نکته قابل تامل درخصوص این کتاب، این است که پژوهشگاه علوم و معارف دفاع مقدس که کتاب‌های حوزه جنگ تحمیلی را هم‌زمان با وزارت ارشاد بررسی و در برساره آن رای صادر می‌کند، در مورد «طریق بسمل‌شدن» محمود دولت‌آبادی نظر مثبت داده و انتشار آن را باطلامت دانسته بود. با این حال یک مقام مسوول در وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی انتشار رمان دولت‌آبادی را منتفی دانست و پرورنده آن را بسته اعلام کرد. محمود دولت‌آبادی نخستین بار در سال ۸۳، درباره نوشتن درخصوص جنگ تحمیلی و دوران دفاع مقدس گفته بود: از نخستین شلیک‌های جنگی که به واقع بر ملت ما و بعد بر خود ملت عراق تحمیل شد، در اندیشه این بودام که باید اثری فراخوار این واقعه عجیب بیافرینم.

حاشیه

■ خانواده حسین پناهی، شاعر و هنرمند سینما، تئاتر و تلویزیون، با انتشار اطلاعیه‌ای نسبت به نحوه برگزاری یادمان این هنرمند که هفته گذشته در فرهنگسرای نیاوران و دانشگاه تهران برگزار شد، واکنش نشان داد. در این اطلاعیه که با عنوان «یادمان حسین پناهی جای کنایه زدن نیست» منتشر شده، آمده است: «قرار نیست وقتی یک نفر از دنیا می‌رود، هم‌اش در مورد زندگی خصوصی‌اش گفته شود و اینکه چه چیزهایی داشته و نداشته است.»

یاد

مدیریت داد از بهترین دوره‌های سینمای ایران

همایون اسعدیان

بیاورد. به همین دلیل با کسانی که کمترین اعتقاد را به سینماگران دارند، تفاوت بسیار زیادی داشت. داد آدم دوست‌داشتنی‌ای بود و می‌دانست چه کار می‌کند. البته به این معنا نیست که دوران مدیریت او هیچ اشکالی نداشت. قطعاً ایرادهایی نیز داشت اما به اعتقاد من دوره مدیریت او یکی از بهترین دوران‌های مدیریتی در تاریخ سینمای ایران بود. حضور داد آنقدر تأثیرگذار بود که نیازی به گفتن خاطره و یادآوری نکته‌ای از او نیست چون تأثیر او در دوران خودش و حتی الان هم کاملاً مشخص است.

■ **«رئیس هیات مدیره کارگر داناتان خانه سینما**

نیوشا مزیدآبادی: شب گذشته کنسرت چهارروزه گروه «دوستی» متشکل از شهرام ناظری، حسین علیزاده، اردشیر کامکار، سعید فرجه‌پوری، محمد فیروزی، پژمان حدادی، بهنام سامانی، سیامک جهانگیری و روزبه رحیمی در سالن میلاد نمایشگاه بین‌المللی تهران به پایان رسید. به پناهه این کنسرت گپ کوتاه‌مان را با حسین علیزاده می‌خوانید.

■ **قبل از کنسرت اعلام کردید که در قسمت بداهه‌خوانی دست آقای ناظری باز است. هم شما و هم آقای ناظری از شخصیت مستقلی در اجرا برخوردار هستید، تلفیق این دو شخصیت مستقل به نظر شما چگونه از آب درآمد؟**

در این‌باره البته باید مخاطبان قضاوت کنند. اما در کل بداهه‌پردازی (بداهه‌نوازی و بداهه‌خوانی) یک حس لحظه‌ای است. در یک زمان من به عنوان نوازنده و آقای ناظری به عنوان خواننده آن را با هم تقسیم می‌کنیم. در واقع سعی می‌کنیم به سبب آن، خودمان را به هم نزدیک کنیم. از طرف دیگر نباید فراموش کنیم که ساز می‌تواند در فضایی که آواز نیاز دارد و ملودی‌هایی که خوانده می‌شود، بداهه‌نوازی کنند. این بداهه‌نوازی می‌تواند در همان فضاهای آوازی (بداهه‌خوانی) و موتیف‌ها انجام شود.

■ **بخش دوم کنسرت دیشب در «راست پنجگاه» اجرا شد. در مورد بخش راست پنجگاه این برنامه برایمان می‌گویید؟**

در این اجرا یک بخش به قطعاتی اختصاص داشت که همه آنها ساخته شده‌اند و همان طور که گفتید در راست پنجگاه اجرا شد. اما قسمت اول برنامه فقط به بداهه‌پردازی اختصاص داشت و ما بین قطعاتی که اجرا می‌کردیم، بخش‌هایی را به صورت بداهه به اجرا در آوردیم.

■ **شما طی یکی، دو سال گذشته حرکت‌های مثبتی در راستای احقاق حقوق هنرمندان انجام داده‌اید. از جمله**

تاکید بر حفظ حرمت بزرگان موسیقی. همچنین شاهد حضورتان در شورای فنی ارکستر ملی هستید یا تلاش برای شکل‌گیری گروه دوستی با حضور موسیقیدانان برجسته کشور، چه انگیزه‌ای دارید؟

در این چند سال فشار روی موسیقی و موسیقیدانان آنقدر زیاد بوده که در درجه اول باعث تفرقه و جدایی هنرمند با خودش شده است. ضمن اینکه فکر می‌کنم در این روزها هر کس هر کاری از دستش بر می‌آید باید برای موسیقی و هنر انجام دهد. موسیقیدانان ما همگی سرمایه‌های ملی ما هستند وقتی می‌بینیم به تجربه و توانایی‌های موسیقیدانان

تئاتر

دیدار

جسور و بی‌بدیل

طهماسب ملحجو

سینمای ایران فقط یک کیمیایی دارد و هرگز تکرار نخواهد شد و آن‌شاءالله که صدساله باشد. کیمیایی استادی جسور و بی‌بدیل در سینمای ایران است که در هر زمان فیلم‌هایش جذابیت خاص خودش را دارد و فرقی نمی‌کند دهه ۴۰ باشد یا دهه ۸۰ بدون شک سینمای مسعودکیمیایی صاحب پرچم‌ترین و گاه جذاب‌ترین جدل‌های قلمی و صحنه‌های مکتوب سینمای ایران

حسین علیزاده، آهنگساز و نوازنده در گفت‌وگو با «شرق»:

همه تنها شده‌ایم

عکس: مهدی حسینی، شرق

توجهی نمی‌شود، بی‌درنگ احساس مسوولیت می‌کنیم که جهت احقاق شأن و منزلت آنها قدم برداریم. هم می‌خواهم از تنهایی در بیایم و هم تلاش می‌کنم تا حس دوستی در جامعه‌باقی بماند.

■ **منظور شما از این تنهایی چیست؟**

تنهایی... این البته بحث مفصلی است... اما من از شما به عنوان یک هموطن در این کشور سوال می‌کنم که آیا احساس تنهایی نمی‌کنید، وقتی ذهن و فکر‌تان تمام مدت درگیر سیاست‌زدگی و خیلی چیزهای دیگر است؟ این مسایل باعث می‌شود هنرمند حتی خودش را هم پیدا نکند و هم‌زبانی

معرفی کریستینه نوستلینگر در نشست شعر کودک

نشست کار گروه شعر نوستلنگند کودک با حضور علی عبداللهی و با معرفی شاعر برجسته آلمانی زبان کریستینه نوستلینگر برگزار می‌شود. در این نشست که هر دو هفته یکبار روزهای یکشنبه در خیابان سمیه، بن بست پروانه ساعت ۱۷ برگزار می‌شودامکان خواندن شعر و بررسی آن برای همه فراهم است.

سه میلیاردی شدن «ورود آقایان ممنوع»

فیلم «ورود آقایان ممنوع» با کارگردانی رامبد جوان در هفته هفتم اکران خود توانست است تاکنون دو میلیارد و ۱۵۰هزار تومان در تهران و یکمیلیارد و ۲۵۰هزار تومان در شهرستان فروش داشته‌باشد.البته این فیلم ۱۲مرداد ماه سرگروه خود را ترک می‌کند و اکران آن در سینماهای دیگر ادامه پیدا می‌کند.

«جدایی نادر از سیمین» به اسکار می‌رود؟

دوره را بر عهده دارند.» هرچند این مسوول عنوان کرده است هنوز اسامی قطعی نشده اما وی در تشریح روند انتخاب گفته است: «یکی، دو نفر از اعضا از چهره‌های شناخته شده سینما و باقی تهیه‌کننده و کارگردان سینما هستند. ضمن اینکه یکی از اعضای این گروه ۹ نفره احتمالاً بازیگر خواهد بود.» تا ۹ مهر به اندازه کافی زمان برای انتخاب فیلم ایرانی شرکت‌کننده برای اسکار سال ۲۰۱۲ وجود دارد. همچنین در دوره‌های پیشین بودند فیلم‌هایی که دوستانه رقابت را به دیگری واگذار می‌کردند مانند بهمن فرمان آرا که اعلام کرد فیلم «درباره‌الی...» حضور موفق‌تری نسبت به «خاک آشنا» خواهد داشت. هرچند در نهایت عدم موفقیت این فیلم در گلدن گلاب پیش‌رآمدی بود که اسکار هم روی خوشی به آن نشان نخواهد داد. امسال هم به نظر می‌رسد توافق نهایی بر یک فیلم متمرکز خواهد شد فیلم بی‌رقیب امسال ایران «جدایی نادر از سیمین» آخرین ساخته «اصغر فرهادی» خواهد بود. فیلمی که انبوه جوایز آن از شمار خارج شده است. هشتاد و چهارمین دوره جوایز آکادمی اسکار در سالن کدناک ۲۶ فوریه ۲۰۱۲ (۷ اسفند) برپا خواهد شد.

دور دنیا

■ **هری پاتر** توانست بیش از ۹۳۴میلیون دلار بفروشد. ■ **«روح موتورسوار ۲»** با بازی نیکلاس کیج از ۲۸ بهمن در سینماهای جهان اکران می‌شود. ■ **فیلم اصغر فرهادی** این‌روزها درمیان ۱۰ فیلم پرفروش سینمای فرانسه قرار دارد و تاکنون بیش از ۴۰۰ هزار تماشاگر را جذب خود کرده است.

دور ایران

■ فیلم سینمایی «دوخ، برخ، بهشت» به کارگردانی بیژن میرباقری در سه اپیزود وارد شبکه نمایش خانگی شد. ■ **تماشاخانه ایران‌شهر** بین‌المللی می‌شود و شورای انتخاب ایران‌شهر معرفی شد. ■ **فیلمبرداری** فیلم سینمایی «هیچ‌کس فرشته نیست» به کارگردانی رضا عطاران دوشنبه ۱۰مردادماه در تهران به پایان می‌رسد. ■ **نشست نقد و بررسی** فیلم سینمایی «سوت پایان» به کارگردانی نیکو کریمی با حضور وی، امیر پوریا (منتقد)، هستی مهدی‌فر (بازیگر) و تورج اصلائی (مدیر فیلمبرداری) ساعت ۱۸ روز یکشنبه ۹ مردادماه در آمفی تئاتر فرهنگسرای ارسباران برگزار می‌شود.

کلبه کوچک من

پنجره‌ها را باید گشود – ۲۹

اردشیر خرم‌مکتوب

پیامبران، که مستقیماً از کانون مفاهیم ناب الهی نور می‌گرفتند، هرگز نتوانستند به درون کسانی راه یابند که بنا بر جدل و تکذیب و انکار داشتند. وقتی پیامبر ما، بسا اعتنا به آن همه جاذبه ادب و فهم و خیرخواهی و علم و درستی، نمی‌توانست به درون یک فرد لجوج و عنود نزدیک شود، چرا قرآن به هدایت همو وعده دهد؟ که اگر قرآن به او و به همگان وعده هدایت می‌داد، شکستش، در همان ابتدا حتمی و مسجل بود. پس، قرآن در این خصوص، پیشدستی می‌کند و مخاطبان خود را، خود برمی‌گزیند: «پرهیزکاران، با هر مراتبی که دارند.» از همین روی است که در آیه بعد، یعنی در آیه ششم، اهنگ کلام تغییر می‌کند. آیه‌های پیشین، اگر محمل توصیف پرهیزکاران‌اند، حالا آیه ششم، وضعیت روحی کسانی را بر ملا می‌کند که در نقطه مقابل پرهیزکاران قرار گرفته‌اند: «ان الذین كفروا سواءٌ اُلهِمهم ـ اُذنتهم ام لم تذکرهم لا یؤمنون»= بر حق پوشان، یکسان است که بیم‌شان بدهی یا ندهی. (به‌هرحال) آنها ایمان نمی‌آورند. یعنی این جماعت، تمام منافع فکری و روانی و عاطفی و معرفتی خود را به روی هر تابش نور بسته‌اند. نفوذ در اینها، امری محال و ناشدنی است. و یعنی: اینان وقتی مخاطبان تو که قرآن زنده و ناطقی، نیستند، مخاطبان قرآن مکتوب باشند؟ آیه بعدی، دست به ذات این جماعت می‌برد و این را ز را که چرا در آنان تغییر و تحول و رشدی صورت نمی‌پذیرد، آشکار می‌سازد: «ختم الله علی قلوبهم و علی سمعهم و علی ابصارهم غشاوه.»= خداوند بر دل‌هاشان و بر گوش‌هاشان مهر نهاده (که نمی‌فهمند و نمی‌شنوند) و بر دیدگان‌شان پرده‌ای است (که نمی‌بینند)... البته این آیه، به لیاقت و استحقاق این افراد اشاره دارد. وگرنه عاملیت خداوند در پرده‌افتنی بر دل‌ها و گوش‌ها و چشم‌های جماعتی از مردمان، مبتنی بر عملکرد آنان است. فردی که از شنودن سخن درست می‌گریزد، در حقیقت خودش برر گوش خود پرده افکنده نه خدا. چگونه می‌شود بر دلی و گوش‌ی و چشمی فرو شد، درحالی‌که این هر سه، راه بر ورود هر ناآشنا بسته‌اند؟ این هوشمندی قرآن است که پیش از آغاز سخن، تکلیف خود را با مخاطب خود مشخص کرده است و می‌گوید: کسانی که سراغ من بیایند که حداقل‌هایی از پرهیزکاری در آنان باشد. نه آن کسانی که همواره رشتنی را بر زیبایی و باطل را بر حق و نادرستی را بر درستی و ناپاکی را بر پساکی، ترجیح دهند. راستی چرا جماعتی از انسان‌ها، به انصاف و درستی و پاکی رغبتی نشان نمی‌دهند؟ ارزشی نیز برای آنها قابل نمی‌شوند؟ چون: دل‌ها و گوش‌ها و چشم‌هایشان، قبلاً از آلودگی‌ها و پلیدی‌ها پر شده و در کل وجودشان روزنه‌ای حتی برای تابش کورسویی از نور نمانده است. هر چند این کورسو، سخن حق و حتی کلام مستقیم خود خدا باشد. پس بدیهی است: آن کسی که کاسه وجودش را وارونه رو به آسمان گرفته، نصبی نیز از باران نداشته باشد و این، همان ساختی است که خالق قرآن، هوشمندانه از ورود بدان پرهیز کرده و از هدایت شعارگونه همگان، به هدایت پرهیزکاران تأکید ورزیده است.